

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal: Fischel Fülöp Könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak nyíltereik és hirdetések.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

3/4

Nyílított példosra 20 fill.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor
Fél évre 4 kor
Négy évre 2 kor
Egyes szám ára 20 fill.

Hirdetések elfogadhatának:

Budapest: Goldberger A. V. 4; Eckstein B. hird. irod. Bécsben. Schalek H., Dukes M., Oppel A. «Altalános Tudósító» hirdetői osztálya Budapest.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« s a t. hivatalos közlönye

Uj esztendő.

Az idők szerény krónikásának de sokszor van alkalmá történelmet írni! A hatalmasok csak intézik az emberiség sorsát, az abból folyó nagy tanulságokat egy szürke ember rögzíti meg, veti papírra s teszi oda okulásul a jövőnek.

A ki történelmet ír, az próféta népeinek, még pedig egy visszafelé tekintő próféta, a ki csak a multat látja s nem jósol belőle jövőt, nem fejt álmokat, nem magyaráz csodákat, csak rögzít, fotografál, fest híven, gyorsan, színesen . . .

S a kép, amit produkál, mégis tanulság forrása, mert az országok sorsát vezérlő hatalmasok belőle szedik tetteikhez a buzdítást, abból merítik az erőt a cselekvéshez, az alkotásokhoz . . .

Most is történelmet írunk, a mikor az esztendő forduló pontján visszanezünk a multba.

Az egyes embernek, csoportoknak, társadalmi osztályoknak s egész néprétegeknek lehettek, voltak keserveik; a gazda reménytel learrata az idő szeszélye, az iparos osztálynak nem teljesítette óhajait a végzet, a kereskedő elégedetlen az üzleti év mérlegével s a hivatalnok-sereg, az értelmi előkelőség nem találta meg az utat kiüzlő czelja felé. Van mindenkinek oka panasza!

Az egyiknek sok az adója, a másiknak kevés a jövedelme . . . Ilyenforma a panaszkodás minden téren s ezt a panaszt el kell fogadni.

Még az is zsörtölődik, a kit boldogulása felé vitt az esztendő . . . Ez már emberi természet!

Csakhogy ott, ahol az igazságnak határozatlan ellent mond a panasz szava, meg kell jelenni a bírói szónak is és ítélni szigoruan, önzetlenül.

Egy nemzeti állam életében nemcsak az egyes ember panaszja s az összesség saját külön keserve dönt és nem szabad a történelemnek ezeket a panaszhangokat vérsni a maradandó érczlapokra.

Van egy magasabb szemhatár is, mely fölött eltekintve, egészen más képet nyerünk az ország állapota felől, mint a milyennek látszik egész közelről.

Mindenfelé a friss erő dagadó forrása buzog, s az alkotás munkája folyik roppant szorgalommal, önzettel és becsvágygal. Nincs tere az állami életnek, mely ne mutatna fel hatalmas konszolidációt s minden egyes lépés, a mit előre teszünk, fölér egy évtizeddel.

Az mit századok harcrai letaroltak e hazában, azt felépítette egy-két emberöltő s a mai kor fia, ha végigpillant csak a saját úrfikora alkotásain, büszkeséggel, becsülettel

eltelve érzi, hogy ebben a nemzeti újjászülésben neki is megvan a maga szerény része.

Pedig van A polgár bármilyen cseppje a nemzetetengernek, azért a hullám nem jön létre nélküle. Mi e hazának, e nemzetnek fiai vagyunk s részesei a nemzeti munkának, de részesei a nemzeti diosőségnek is.

Isten áldása hazánkra s nemzetünkre az új esztendőben!

A Zrinyi-émlék ügye.

Lapunk mai számában mutatunk kitévőtől jött adományt. Elő sorban nyugtatjuk a tőlünk messze, Tiszán túlbel nagyváradi ismerőseinktől jött összeget, kik értesülvén a muraközök hazafias mozgalmáról, szívesen lettek részeseivé annak a kegyeletes ügynek, melynek czelja a nagy költő s hadvezér emléket városunkban megörökíteni.

Ma mutatjuk ki továbbá folytatólag Fejér József uradalmi mérnököt az egyes buzdítókönyv folytatán összegyűlt adományokat Fibiáról (Temesmegyéből) és Horvátországból.

Fogadják a t. gyűjtők és adakozók a Zrinyi-émlék nevében háts köszönetünket fáradságukért és adományaikért!

Negyvenedik kimutatás.

Dr. Vuicskics Gyula a »Tiszántul« szerkesztője	
Nagyvárad	5 k.
Krüger Viktor áll. főreális ig. Nagyvárad	1 k.
Dr. Krüger Aladár ügyvédjelölt	2 k. 30 f.
Juricskay Barna joghallgató	1 k.
Vidovits Gyula	40 l.
Berkovits Bertalan	30 f.
Kiss Elemér uradalmi számtartó Fibi	2 k.
Korossy Ferenc	2 k.
Jakabfy Aladár	Máslak 1 k.
Kuti János	1 k.
Wavronsek Rezső	Fibi 1 k.
Pópa József	1 k.
Olajos József	Máslak 1 k.
Bogdán Miklós tisztartó Novi-Marof	3 k.
Abonyi Károly gazd. szaktanár Csáktornya	4 k.

Összesen: 26 k. 00 f.

Lapunk m. szám kimutatása 2455 k. 51 f.

Az eddigi gyűjtés eredménye 2481 k. 51 f.

A további gyűjtés eredményét lapunk jövő számában fogjuk folytatólag közölni.

KÜLÖNFÉLEK.

— **Kérelem.** Lapunk f. hó 1-ével a XIX. évfolyam első negyedébe lépett; ez alkalommal tisztelettel kérjük azon t. előfizetéseket, kiknek előfizetésük lejárt, azt megújítani, a kik pedig előfizetési díjjal hátralebb vannak, azt mielőbb beküldeni szíveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fennakadás történjék. Tisztelettel a kiadóhivatal.

— **Boldog új évet!** Lapunk minden olvasójának, előfizetőjének, munkatársának, jóakarójának boldog új évet kívánunk! Legyen egész éven át egészség, békesség, sok öröm és Isten áldása minden házban, minden családban!

— **Zrinyi-estély.** Csáktornyan a »Zrinyi« szálló dísztermében 1902. évi január hó 18-án a Zrinyi-émlékoszlop javára rendezendő felolvasással és hangversennyel összekötött lánccszély műsor a következők: 1. Goll J. Rákóczi-induló, férfinégyes, éneklő az állami tanítóképző-íjúság énekkara; 2. Gróf Zrinyi Miklós, felolvasás, tartja dr. Ruzsicska Kálmán; 3. a) Huber V.: Aradi emlék. Magyar dallamváltozatok; b) Bihari Prímatis Magyarja, hegedűn előadja Dobosy Elek, zongorán kíséri Révfy Géza, 4. Gaal F.: Eredeti magyar dalok, pályadíjnyerő férfinégyes, éneklő az állami tanítóképző-íjúság énekkara; 5. Ellenberg: Törökzenekari mű, előadja az állami tanítóintézet zenekara.

— **Hírek a városházáról.** Csáktornya városi képviselő-testülete mult év december hó 28-án közgyűlést tartott, a mely a következő ügyek nyertek elintéztet: Több helybeli lakosnak kérvénye községi pótléknak törlesbe hozott állami adók után való leírása tárgyában. A képviselő-testület a kérvényezőknél községi pótlóját leiratni határozta. 2. A községi közpénzeknek az 1886. évi XXII. t. cz. 59. szakasza értelmében leendő elhelyezése tárgyában. A községi képviselő testület névszerűtli szavazás mellett elhatározta, hogy a községi közpénzek a helybeli három takarékpénztárban egyenlő arányban elhelyeztessenek. 3. A községi előjáróság javastalához képest számvizsgáló bizottsági tagokat az 1902. évre megválasztaltak: Szilágyi Gyula, Probst Ferencz, Gráner Miksa, Zrinyi Károly, Hirschmann Adolf, Masztnák József, Premetz Miklós.

— **Muraköznek** egyházilag való átszátolása. Az »Egyetértés«-ben olvassuk, hogy a magyar püspöki kar f. hó 11-én Budapesten a hercegprímás elnökele alatt értekezletet tart, mely a többek közt foglalkozni fog a Muraköznek a zagrabi érsekség fenntartása alól való felszabadítása és a szombathelyi püspökséghez való csatolásának kérdésével, a mi iránt Zalavármegye törvényhatósága egyébként a képviselőházzal és a kormányhoz külön kérvénnyel is fordult.

— **Szolgabírák beosztása.** Zalavármegye főispánja a vármegye alispánjának meghallgatása után Sághváry Jenő dr-t a tapolczi, Karácsony Kálmánt a sümegi, Blaha Sándor dr-t a szentgróti, Bogyay Györgyöt a zalavármegyei, Mezriczky Jenőt a novai, Gájási Lajost a letenyi, Molnár Jánost az alsó-lendvai, Csák Árpádot a keszthelyi, Szalmay Józsefet a csáktornyai és Solyom Tivadart

a perlaki főszolgabíró mellé osztotta be. A tapolcai második s a pacsai és nagykiszai szolgabírák beosztását az alispán újabb előterjesztéséig függőben hagyta.

Meghívó. A zalavármegyei 1848/9-es honvéd-egylet évi közgyűlését 1902-ik évi január hó 12-én délután 1/2 3 órakor Zala-Egerszegben a gazdasági egyesületnek helyiségében tartja meg, melyre a zalamegyei 1848/9-es igazolt honvédek meghívja az elnökség.

Eljegyzés. Dr. Hidvégi Miksa csáktornyai ügyvéd f. hó 1-én váltott jegyet Budapestről Schwarz Helén kisasszonnyal.

Hirlapi statisztika. Lapunk a múlt évben fejezte be fennállásának 18-ik évét. A múlt év folyamán a »Muraköz« magyar részében megjelent 130 cikk, 21 elbeszélés és 21 vers; a horvát részben pedig 101 cikk, 69 elbeszélés és 4 vers.

Ösztöndíj. A kereskedelemügyi miniszter Horváth Mihály és Sztrahunya János csáktornyai iparos-tanonczoknak, kik jelenleg az ungvári agyagipari-szakiskolában folytatják tanulmányaikat egyenkint 220—220 korona évi ösztöndíjat adományozott. Felbujtó iparosaink figyelmét a magas miniszteriumnak igen nagy lékű támogatására, a melylyel előíteni iparkodik, hogy hazánk ezen fontos irágát minél tökéletesebben sajátítsák el a mi ifjú iparosok, kik jövő kereseli forrást az agyagipar kultiválása terén fogják zerezni.

A nőegylet köréből. A helybeli jóslu keresztény nőegylet múlt év de hó 29-én Tóth Lajosné atelnök elállt választmányi ülést tartott. Az ifolyólag az egylet 1901. évi számfelülvizsgálására Tóth Lajosné Györgyné tagok küldettek ki. Az Jes közgyűlés megtartásának napjaul évi január hó 19. tüzetelt ki.

Választmányi ülés. A csáktornyai önkéntes tűzoltó-egyesület elnöksége választmánya múlt év december hó 28-án Nuzsy Mátyás elnöklete alatt választmányi ülést tartott. Az ülésnek főbb tárgyai a következők voltak: 1. Elnök bejelenti Matanovics Péter az egylet tiszteletbeli szertárnokának elhunytát. A választmány sajnálattal vette tudomásul volt szertárnokának elhalálását, s tekintettel az egylet kebeleben hosszú éveken keresztül kifejtett tevékenységére, emlékéit jegyzőkönyvbe irtatja, s egyuttal a családhoz részvétiratot intéz. 2. Az évi rendes közgyűlés megtartásának idejéül 1902. év január hó 12-én délután 3 órára tüzetelt ki. 3. A leltár felvételére, a múlt évi számadások és a segélyalap átvizsgálására két tag kiküldése. 4. Az évi rendes közgyűlés tárgysorozatának megállapítása. 5. A választmány a vármegyei tűzoltó-szövetség kiküldöttjei által múlt év szeptember hó 22-én, az egylet felülvizsgálása alkalmával felvett jegyzőkönyvét tudomásul vette. Ezzel kapcsolatban Alszeghy Alajos tiszteletbeli jegyző indítványára a választmány elhatározza, hogy megkeresi az alispáni hivattal, valamint a megyei tűzoltó-szövetség elnökségét, hogy a tűzrendészeli szabályok akként módosítsassanak, miszerint jövőben oly helyeken, a hol rendes önkéntes tűzoltó-egyesület már létezik, ott a községi tűzoltóság szervezése mellőztesse.

6. A tánczvigalom megtartásának idejéül a választmány 1902. év január hó 25. napját ajánlja a közgyűlésnek. 7. Morandini Bálint, mint a tűzoltó zenekar parancsnoka azon kérelemmel fordul a választmányhoz, hogy tekintettel a zenekar fenntartásának nehézségeire, nyujtson

az egylet némi pénzbeli segélyt, hogy az továbbra is fennállhasson. A választmány hosszabb eszmecsere után elhatározza, hogy a január hó 25-iki tánczvigalom tiszta jövedelmét a zenekar segélyezésére fordítja. 8. A régi tűzoltói zubbnyok — parancsnok indítványára — eladatnak, s a befolyt pénzen új öltözetek szerzetelnek be. Végül Alszeghy Alajos indítványára kimondja a választmány, miszerint megbizatik a számvizsgáló bizottság, hogy a legközelebbi választmányi ülésen tegyen jelentést arról, hogy mennyi az évi rendes bevétel és kiadás? Egyuttal felhivatik a penztáros, hogy a tagsági díjakat évközben szedje be.

Eljegyzés. Kollin Vilmos csantavéri állatorvos f. hó 1-én eljegyezte Sonnenberg Blanka kisasszonnyal.

Táncmulatság. A szoboticzai önkéntes tűzoltó-egylet f. hó 5-én Vugrinecz Lukács vendéglőjében táncmulatságot rendez. Belépti díj személyenként 50 fillér. Tűzoltók egyenruhában belépti díjat nem fizetnek.

Népesedési mozgalom. Csáktornya nagyközség anyakönyvi kerületében a múlt 1901-ik évben 142 születés, 119 halálozás és 30 házasságkötés történt. A Csáktornya-Videki (Külfára) anyakönyvi kerületben pedig 197 születés, 153 halálozás és 44 házasságkötés jegyeztetett be.

Betlehemi pásztorjáték Rác-Kanizán. Tihanyi Lajos állami vezető-tanító a felfolyt karácsonyi ünnepekre, az ismétlő tanulókat szép betlehemi pásztorjátékra betanította. E tekintetben első itt, és magasztos ténykedés, a midőn a gyermekek egy szép, a mai kor izlésének megfelelő templommal, a helységeket és Stridőt is bejárták. Elismerésre méltó a kezdeményezés a vallásos érzés terjesztésének szempontjából, de azért is, mert a szegény tanulók pár hatost gyűjtöttek össze tanszerekre és könyvekre.

Felhívás. Csáktornya község azon adózói, kik III-ad és IV-ed osztályu kereseti adót fizetnek, hogy vallomási iveauket a III-ad osztályu kereseti adóra vonatkozólag f. évi január hó 20-ig a IV. oszt. ker adóra vonatkozólag pedig január hó 25-ig; kik tőkekamat adót fizetnek, vallomási iveauket f. év január 15-ig, a föld-és házbirtoknak általános jövedelmi pótdadjából levonandó kamat és élet-járadék tartozási, vallomási iveauket pedig f. év január hó 31-ig saját érdekükben a község adóügyi jegyzőjénél adják be. Az előjáróság.

Felhívás a gazdasági tudósítókhoz. A földművelésügyi miniszter az összes gazdasági tudósítókhoz a következő felhívást intézte: Sziveskedjék mielőbb bejelenteni, hogy tudósítói kerületében van-e, hol és kinél (posta-és vasutállomás megjelölésével) szalastakarmányeműekben és szalmában főlölség és mennyire tehető ezen főlölség métermérsákbán? A szalastakarmányeműek és szalma minőségének megjelölésével az illető vidéken fizetett átlagos árak is bejelentendők.

Meglepő eredmény. December hó 24-én a perlaki D. K. E. ovoda jegyzője által meghívást kaptam, hogy ugyanaz nap délután 1/2 5 órakor az ovodában rendezendő ünnepélyre menjek el. Láttam több ily ünnepélyt. Kíváncsi voltam tehát, mint a népnevelésnek szerény napszámosa ez ünnepélyen is részt venni, illetve megjelenni. Tapasztalatot akartam szerezni, mit tudnak a horvát ajku kis nebulók. Alig vártam a kijelölt időt. Elmentem. Amint beléptem a terembe, meg volt tömve hallgatókkal. Az ünnepély kezdetét vette. A kicsinyek elő-

adák a karácsonyi ünnepek alkalmával előadni szokott játékokat. A gyermekek tiszta magyaros beszéde, társalgása és éneke annyira meglepő volt, miként a jelenlevők teljes meglepődéssel távoztak és arcukról lehetett leolvasni azon örömet, melyet Gróf Gizella óvónő a kisdedekkel előidézett. A hol ily óvónők kezébe van letéve a magyarosítás kezdete, ott méltán el lehet mondani, hogy azon nehéz feladat, melyet a magyarosítás terén el kell érniük, meg lesz oldva. Adjon az Isten hazánknak sok ily óvónőt.

Táncmulatság. Kalchbrenner Ferenc vendéglőjében Stridón f. hó 17-én táncmulatságot rendeztek. Belépti díj személyenként 50 fillér, családjegy 1 korona.

Helyreigazítás. A következő sorokat vetlük: Múlt hó 29-én becses lapjában »Jókedvű lövöldöző« czim alatt megjelent közleményre helyreigazításul kérem sziveskedjék a következő igaz tényállást közölni. Múlt hó 14-én luddregi vásárból visszatérve »Ottok« községben megvacorálunk az egyik utcsféli vendéglőben. A midőn utnak indultunk hazafelé, a társamnak mondom, jó volna a nálam levő forgó pisztolyt, a melyet el sem zártam, a földre sütni biztonság szempontjából, hogy baleset ne történjék, mivel egy kissé boros voltam. Ezzel a csövet a föld felé irányítva löttem, egész nyugodtan, azonban alig haladtunk 10 lépést előre, már is a másik szemközti levő vendéglő tulajdonos kifutott és azt mondotta, hogy a golyó, melynek már 50 lépésre semmi hatása nem volt, az ablaktáblát betörve a földre esett. Harmadnapra a perlaki csendőrsvezető hivatalosan megjelent kikutatni, hogy ki volt a lövő, a midőn is én nyíltan kijelenttem a fenti említett esetet; egyben magam a forgó pisztolyt átadtam. Kérem a tekintetes szerkesztőséget a fenti eselből kifolyólag ezen soraim közzétételére és a múlt közlemény megcáfolására. Maradok alázatos szolgálja Gold Ferenc, csáktornyai lakos.

Károsodás. Múlt hó 20-án virradóra Singer Vilmos bécsi lakosnak Szelence község határában levő közaljbánya-telepén alkalmazott vilámvilágítási vezeték sodronyát ismeretlen tettes elvágta és több vasdarabbal együtt egy furt lyukba dobta, ezzel a fenti czégnék mintegy 620 korona értékű kárt okozott. A csendőrség a nyomozást megéjtven, kiderült, hogy a kárt Okó János galicziai illetőségű s a szelencei bányatelepen alkalmazott furómaster okozta. Okó másnap a királyi járásbírósnak átadott.

Tehénlopás. Múlt hó 20-án a kora reggeli órákban Tomasics Mátyás pusztafai lakos kárára záratlan istállójából egy darab 5 éves tehén 120 korona értékben ismeretlen tettesek által ellopott. A muraszerdahelyi csendőrségnek azonban sikerült a tolvajokat Farsang Irma baksai, Vurusics Antal szentlónai és Varasáncz Ferenc túskeszéri lakosok személyében elfogni, kik tettüket beismerve, a bűnjelvény biztosítása mellett december hó 22-én átadták a helybeli királyi járásbírósnak.

Általánosan tudott dolog, hogy mindenemű köhögés és tüdőbajnál kiváló jóhatásu a csukamájolaj, melyet az orvosi kar különösen azóta rendel, a mióta Zoltán Béla budapesti gyógyszerész a minden gyógyszerterében kapható teljesen szeg és izniküli Zoltán íze csukamájolajat forgalomba hozta.

Anyakönyvi hírek. Csáktornya nagyközség anyakönyvi kerületében a múlt év december havában a következő bejegyzések történtek: Születtek: Spolárics Pál földműves-

Borbála. **Bisztrócs Elek** fazekas-mester: Borbála. **Mikác János** földműves: János. **Mikác Anna** házi cseléd: Miklós. **Matacsits József** dsidás örmester: János. **Zuzel Elek** fazekas-mester: Ferencz. **Bakacs Juliánna** házi cseléd: Miklós. **Grubics Mária** házi cseléd: István. **Sárközi Antal** zenész: Ilonka. **Kovács Emil** uradalmi ispán: Erzsébet. **Rusnok Éva** házi cseléd: Etelka. **Lehkecz Lukács** földműves: Éva. **Torday János** néptanító: Erzsébet. — **Halálozások:** Mikác Miklós, 1 napos: veleszületett gyengeség. **Schlesinger Józsefné** született **Pulay Julia**, maganzónó, 82 éves: agkori végkimerülés. **Scheiber Olga**, 1 hónapos: veleszületett gyengeség. **Bakacs Miklós**, 12 napos: veleszületett gyengeség. **Rob Károly**, 2 hónapos: tüdőfőb. **Petz Rozália**, 20 hónapos: agyhártyalob. **Vláh Mari**, 5 hónapos: tüdővész. **Simonics Borbála**, koldus, 72 éves: agkori végkimerülés. **Matanovics Péter** uradalmi lakatos, 69 éves: agyhüdes. **Podvezáncz István**, földműves, 16 éves: bélsavarodás. **Leszkovári János**, koldus, 62 éves: tüdővész. **Pintárics Balázs**, maganzó, 83 éves: agkori végkimerülés. **Zebeck Mária**, 9 hónapos: tüdőgümőkór. — **Házasságot kötöttek:** **Eppinger Lajos** kereskedő (Mihovlyán) — **Kreutz Czecziliával**.

— **Szépség verseny.** Magyarország a női szépség hazája. Sehál annyi szép asszony mint hazánkban. Igazi rózsaszüret lesz tehát a Magyar Szalon szépség-versenye, melyet külföldi lapok mintájára rendez, bemutatván a szépek legszebbjeit. A Magyar Szalon szerkesztősége felhívja ez uton Magyarországi összes szépségeit, hogy arcképeiket a Magyar Szalonnak beküldjék. Ezt az arcképet a Magyar Szalon közölni fogja és maga a közönség fogja szavazás útján a díjat oda szavazni. A díj a nyertes szépségnek egy elsőrangú művész által megfestett képe. A legszebbnek talált öt kép több külföldi lapban is meg fog jelenni. Az arcképek 1902. március 1-ig küldendők a Magyar Szalon szerkesztőségébe (Budapest, VIII., Kerepesi-ut 23). A pályázat részletes feltételeit a Magyar Szalon most megjelenő januári füzeté közi. A Magyar Szalon előfizetési ára félre 10 korona.

— **Horváth István** borbély lapunk mai számában levő hirdetésére felhívjuk becses olvasóink figyelmét.

— **Periákról** írják a következőket: Naponként olvassuk, hogy egyesületek alakulnak a szegények segélyezésére iránt. Ilyen egyesületek csakis nagy városokban létezhetnek, kisebb helyiségekben pedig vagy egyáltalán nem, vagy ha igen, ugy azok száma igen ritka. De szegények nemcsak városokban, hanem kisebb helyiségekben is léteznek. Ezt mi tanítók nagyon sokszor tapasztaljuk, midőn látjuk, hogy tanítványainknak nagy része majdnem ruha nélkül jő az iskolába. Azt hiszem ebből látható, hogy a tanítónak oda kell törekednie, találjon alkalmat a gyűjtésre. Ezt Tóth Sándor periaki állami iskolai igazgató meglette. Fáradságot nem ismerő buzgalommal fogott már évek előtt a fillérek gyűjtéséhez és mi lett az eredmény? Az, hogy e tanévben is 96 tanuló részesült részint új, részint fejlett csizmában. De ezen fillérek gyűjtése néha arcpirulással van összekötve, hogy miért, ezt azt hiszem mindnyájau tudjuk. Vognricsics Nándor periaki állami tanító elhatározta, hogy pászorjátékot rendez, kiválasztott több ügyesebb tanulót és hosszas tanulás után december hó 21-én az olvasókör nagy termében előadatta. A szépen előadott játék annyira sikerült, hogy másnap újabb eljártak. Az eredmény tehát teljes, ugy Vognricsics Nándor állami tanító személyére, valamint a szegény tanulókra is. A tiszta bevétel 72 korona. Fogadják a nemeslelkű felülfizetők a szegény tanulóknak nevében, kik-

nek a nyomor könnyeit letörölték a legmelyebb köszönetel Vognricsics Nándor áll. tanító példája hasson át több lelkes tanító. Adja Isten, hogy ugy legyen!

— **Lótenyészkörület.** Vármegyénk gazdasági egyesülete legutóbbi ülésén döntött a tenyészkörület rendezése felől: hidegvérű és felvertényeszetet javasol s ezek zónáit a megye területén megjelölte.

— **Az almamolj ellen való védekezés.** Almatermésünknek egyik legnagyobb ellenesége az almamolj, mely az almának elfergetését és hullását okozza. Mivel az almamolj egyre nagyobb pusztítást tesz, Darányi földmívelési miniszter megbízta a rovtani állomást, hogy az almamolj ellen való védekezésről alapos és praktikus utmutatást készítsen. Mindenkinék ingyen megküldik a népszerű utmutatást, a kik a földmívelésügyi miniszteriumban az országos gyümölcsészeti biztostól, akár a rovtani állomástól egy levelező-lapon kerik.

— **Hirdetmény** Csáktornya nagyközség huszvizgálatáról. Közvágóhídi szabályok. Vágatás ideje hétköznapokon: április 1-16-i szeptember 30-ig délután 3-6 óráig, október 1-16-i márczius 31-ig délután 1-4 óráig. Vasár- és ünnepparkon délelőtt 10-12 óráig. (Kivételt csakis kényszervági ok és a járási magyar királyi állatorvos mint vágóbiztos engedély képezhet). Vágatás csakis marhalevellél (1888. VII. t.-cz. 40.000 sz. végrehajtási rendeletének 6. §-ai és névre szóló, datummal ellátott vágatási bérczával eszközölhető). A levágott állatok húsá és szervei csak a megegyezett vizsgálatot igazoló lebélyegzés után vihetők el a közvágóhídról. A közvágóhídon szigorúan tilos: 1. Idegeneknek és 18 éven aluli egyéneknek a közvágóhídon való tartózkodása, 2. dohányzás, 3. vágóbárczák kikécsözése, 4. az állatok kínzása, 5. ebekek a közvágóhídra hozatala. Sertésvágatási szabályok. Sertések a vágóhídon kívül vágathatók és pedig a nyári hónapokban délután 5-8 óráig, a téli hónapokban reggel 7-10 óráig. A rendszeresen sertésvágással foglalkozó mészárosoknál a sertésvágó vágóbiztos naponta a vágatási órákban megjelenni tartozik. Keresmárosok a sertés vágatást, legalább 6 órával előbb a sertésvágó vágóbiztosnál bejelenteni tartoznak. A levágott sertések csakis a vizsgálatot igazoló lebélyegzés után árusíthatók el. A sertésvágó vágóbiztos szakvéleményét vitás esetben a járási m. királyi állatorvos bírálja el. A közvágóhíd és huszszemle eme szabályai ellen vétők az 1888. VII. t.-cz. 14. §-ála útókő kibégás miatt, a büntetések meghatározásáról szóló 151 § alapján az illetékes közigazgatási hatóság által egy hónapig terjedhető elzárással és 200 korona pénzbüntetéssel fognak fenytett. Sertés vágatási bizos: Megla István. Fennit rendelkezők 1902. évi január hó 1-én lépnek életbe. Csáktornya, 1901. évi december hó. Petrics Ignác, községbíró.

— **Pisztráng-tenyésztés.** A hegyvidéki patakoknak pisztrángokkal való benépesítésére Darányi Ignác földmívelésügyi miniszter széleskörű intézkedéseket tétellet s minden hegyvidéken állami köllő telepek berendezésére utasította a halásznai felügyelőseget. Ugyancsak ez osztályllyal megíratta a pisztráng-tenyésztésre vonatkozó tudnivalókat s az alkalmas, a kérdést népszerűen ismertető kiadványt ingyen osztalta szét. Felhívjuk az érdekelteket erre a kis munkára, mely a pisztrángtenyésztést az ikra szerzése és költetésétől egész a kihalászásig ismerteti. Nélküle alig lehet el egy haltenyésztl is. Elég egy levelező-lapon a földmívelésügyi miniszteriumhoz intézett kérelem s a művecskét ingyen megküldik az érdeklődőknek. Mura-köz hegyi patakjai alkalmasak a pisztráng tenyésztésre. A multban tenyésztettek is elegend. Ajánljuk tehát az illetőknek a figyelmébe a pisztrángtenyésztés behozatalát, mely a felső muraközieteknek egyik jövedelmi forrásául szolgálhatna.

— **Spanyolország** mindig a romantika hazája volt. Már a rómatok előtt mesországának tünt fel a duszagadg Hispánia. Később a mörök em-

beri kéz munkájával is feldisztették a magas hegyek, kék folyók gyönyörü országát. Csodálatos, álomszerű, pilléres, oszlópos, színes, duszagadg épületekkel rakták tele a gyönyörü lejtőket, óriási oszlopokkal, melyek fején a Korán aranyos, szent betűi csillogtak, melyek mindegyike a drágakövek valóságos ligete volt. Itt van az Alhambra-ban a 12 stülizált oroslán mesés kutja, melyeknek fejére örökösen hull a kristályesöppekké tört víz és eszünkbe jut az északi költő szonettje; mikor a forrás a romok közül odasóhajt a néző-höz, hogy

Családrnak mondják a futó habot.
Hová lett rang, hir, szerelem, dicőség —
Lám, minden eltűnt és én itt vagyok.

A sötét, tarka ablakos folyosókon a multak árnyai sulhognak s a szél elsóhajt az ablak üvegén és végigsuhog az oszlopok közt, hol az utolsó Abencerrages vére festette pirosra a padló fehér márványkockáját. És azután egy kihalt világ romjain elmúlt idők borulatából megint végigragyog az arany napugár. Spanyolország hegyormain, ujra csodálatos, köcsipkéből épült, fehér paloták a spanyol renaissance kővirágos csodái támadnak a pineák és ciprusok árnyán. A spanyol hatalom meghódítja a szomszédokat, azután elnyul Amerikába is, hogy azután egy dicsőségies fellobbanással hamvába roskadjon és egy gyermekirály kezén tengődjék az egykori világbírodalom. Erről az országról szól a Nagy Képes Világtörténet 135. füzete.

— **Stuart Mária.** Annak a nagy tragédiának, mely 300 esztendővel ezelőtt a brit felszigeten játszódott le és azóta ezerszer ismétlődött, költői művekben és színpadokon, döntő okmánya most megjelent. Félnyit pergament lap ez, kelt Greenwicbhen, 1867. év február hó 1-én. Kacsaringósb, kézköri betűekkel és a szó van alatta: Elisabeth. Ezt a szót az a kéz írta, a melyről egy festő hazánkban, Lietzenmayer Sándor annyi skizet csinált, mig ki tudta fejezni azt, a mit itt a kéznek is beszélni kell, a gyűlöletet, az önvádat, politikai kényszeret, a fanatizmust, az alsórendű asszon ságot, mindazt, a mirek akkor ebben a kéz' reszketnie kellett és ebből a kézből kinőtt Erzsébet királynő, a mint aláírja Stuart halálos ítéletét. Es legördült a lilom karc: szép asszony feje, a ki szép volt és erőszai, bűnös, de bűnében is mindig nőies, a ki oly, egészen, nagyon asszony volt. A ki izlelgette a szerelem kelyhét, a kinek szivét megejtették a tavaszok ujra, meg ujra és a ki megis mindig léányos maradt, mint a virág még akkor is fehér, akkor is virág, a mikor a szél az ut porában hempergeti. Ezt a nagy következtető halálos ítéletet hű hasonmásban adja Magyarországon először a Nagy Képes Világtörténet 137. füzete. A 12 kötetes nagy munka szerkesztője dr. Marczali Henrik, egyetemi tanár, ki egyuttal a kötet írja is. Egy-egy kötet ára diszes félbörkötésben 16 korona; füzetenkint is kapható 60 fillérrel. Megjelen minden héten egy füzet. — Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek Irodalmi Int. Rt. Budapest, VIII. ker., Üllői-ut 18. szám) s Fischel Fülöp (Strausz Sándor) könyvkereskedésében Csáktornyan.

— **A Horgony Pain-Expeller** igazi népszerű házi szerztlétt, mely számos családban már több mint 32 év óta mindig készeiben van. Hátfájás, csipőfájdalom, fejfájás, köszvény, esznál stb.-nél a Horgony Pain-Expellerrel való beborzósítás mindig fájdalomcsillapító hatást idéztek elő, sőt járványkórna, mőno a kolera és hán-yóha-folyás, az altettek Pain-Expellerrel való beborzósítése mindig igen hasznosnak bizonyult. Ezen kitűnő házi szerztlétt eredményeit használtatt az influenza ellen is és 80 f., 1 k. 40 f. és 2 kr. árban a legtöbb gyógyszerertában kapható, de bevarrás alkalmával mindig határozottan: »Richter-féle Horgony-Pain-Expeller» vagy »Richter-féle Horgony-Linimentet» tessék kérni és a »Horgony» védjegyre figyelni kell.

Felelős szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF.

Kiadó és laptulajdonos:

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR.)

Sve pošiljke se tičuć zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me, **Margital Jožefa** urednika u Čakovec.

Izdateljstvo:

knjižara T. schel Filipova, kam se predplate i obznane pošiljau.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tijeđen jedankrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 8 kor
Na pol leta . . . 4 kor.
Na četvert leta . . . 2 kor

Pojedini broj: koštaju 20 fill

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse« »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

Mura.

Već sam jedankrat pisal od Mure. Ona sam povedal sa kratkimi rečmi, kuliko kvara čela Mura pri onih obćinah, koje su okolo Sv. Martina.

Sada opet kanim pisati od nje. Zabadau je, mira mi neda ona čut, koju imam, kada vidim one ljude, koje je ova voda na nikaj čela, kad je vidim sa zdvojnim obrazom, pitajuć me, jeli bude došla pomoć.

Svigdar njim obećam. Obećam njim, jer znam, da oni, koji vodju posle ovoga orsaga, budu se jedankrat smilovali i onim siromakom, kojim je Mura vzela blaženstvo.

Samo, da bi čim prije došla pmoć. Jer ako zakesni, onda vno go već ne bude po-nogla.

Vnogokrat se šećem kraj Mure. Ljubim narav, ova me vleće sim. Tu vno go vidim. Nē samo lēpi kip, koj pred očmi razprestre, nego i onu javrave, koju tu morem videti svē mi ima Višnjemu zdigne, te čutim, da te svi oni, koji na svētu živiju, jakonali prama njemu. . . .

Jakost, koja pod jednom kopa, koja pod nom zidje, evo pri Muri se more videti. Je smili se ničemo. Evo pred menom leži

ruševina, negda je hiža bila jednoga gazde a sada? . . . sada nje je pol već u Muri, a pol gori stoji. Iz ove polovice svaki dan curi nutri vu vodu nekaj, tē za nekoje vrēme nje nikaj nebude.

Oh kakov to kip . . . Čovek, koj plemenito more misliti, sigurno se bude raztužil nad tēm. Te ako čuje zdvojno javkajnje nevoljnih, sigurno bude znal za kaj je to. —

Pak ja svigdar obećam ovim siromakom, da bude došlo i za nje bolše vrēme. Da bi barem došlo čim prije.

L ts.

Vapno, kakti povekšitelj ploda.

Poznato je, da vapno vu velikoj meri povekšava plod. Ali i to je poznato, da zemlju izceca i jako mu svedoči na deluvanje ono prirećje, koje su starci pred lētmi rekli, da »vapneni gnoj bogatimi čini otce, ali za bogce sine,« jer od redovitog hasnuvanja vapna se je nekoje leto povekšaval plod, ali onda, akoprem se je zemlja uvek redovito gnojila i obdelavala, je plod pod jednim menjši bil: otac je dober plod imel, a na sina je izcecana zemlja ostala.

Vu onim vremenu je to prirećje imalo pravicu, jer onda smo još nē poznali ona sredstva, koja moreju preprečiti izcecanje zemlje, nē su znali, nikaj od onih materijalov, bez kojih zemlja nemre biti i misliti su, da biljna sama od sebe iz svoje jakosti čela plod.

Samo potlam se je zeznalo, da nekoji materiali fosfor, kali, vapno i t. d. iz kojih zemlja vno goput malo ima, se po biljinah gori vzemeju, pohasnujeju, da su anda ovi hrana biljine i da su potrebni, da bude dober plod. Naravski je dakle, da sve one materiale, koje biljna po deluvanju vapna višešoj meri zeme gori, je treba nazad dodavati vu punoj meri, vu tem slućaju vapno ne izceca zemlju, nego vu velikoj množini povekšava ploda.

Ovo nazad davanje se sa gnojenjem pripeti, i samo se od sebe razme, da s čim je vekši plod, stem mora se više nazad do-dati.

Ali negdo bi me i to znal pitati, da ako on sa štalnim gnojom i superfoslatom gnoji čemu je onda vapno?

Po vapnu ves gnoj prije deluje, kak ovak. Zvun toga vapno raztali sve stare gnoje, koji su zabadau bili do sada vu zemlji

Z A B A V A

Vu potreboči pomoć.

Jedno dogodjenje budem ovde napre postavil, iz kojega iz jedne strani imamo si zapamititi americku pobožnost z-druge pako strani da vidimo, s kak velikom zahvalnostijm moramo biti prama dragomu Bogu, koj je merščanskoj katolickanskoj cirkvi tulike radosti pribavil.

Mesens Domonkoš minorita pater bil je plebanuš vu Kastrovill selu, vu Mexiki. Kad je svetu mešu izvršil, sede se doli, da svojega navadnoga tak zvanoga breviariuma prečteje, spazi jednog, s velikom silom nakonju sedećega i k njemu dojdućega gospona.

— »No ov mora imati jako silnoga posla.« — misli vu sebi plebanuš, pa k obloku stupi. Konj je baš tam postal, a ovaj gosponin vu sedlo stupi, pak kad spazi plebanušu ovak veli.

»Velečastni gosponin plebanuš, moja tuvarušica je na smrt betežna naj se paščiju prosim, ar drugać kesno dojdeme.«

Na obrazu mu je bilo videti veliku brigu i žalost. Do isto moglo mu je biti jako dobra žena . . .

»Nek se samo paščiju, kak je naj bolje moguće, ništ ni zato, ako i konj odnemogne, ja njim drugoga dam na mesto samo da moja draga tuvarušica bez svetih sakramentov nepremine iz ovoga sveta.«

Ov gospon bil je jedan jako Boga bo-

jeći muž, od kojega boljšega katolika ni moći želeli.

— »Nek idu samo vu miru nazad gospon Brochfield, ja odmah za njimi idem i paščil se budem. Niti zvonara nebudem sobom vzal, ar njegovu surka je već od nemogla, Bog vas blagoslovi i čuvoj vašu tuvarušicu.«

»Bog blagoslovi gospodina plebanuš.« — s rojenjem suzah — veli ov gospon. — Nek se ssmo paščiju, pak neg idu prek River šame po kraćšem putu. Tim sedne na konja, pak odide odkud je bil došel.

Nego vu rećenoj šumi navadni su biti grabežljive stvari, tak zvani parduci, misli vu sebi plebanuš, z njimi se segurno budem zestal, ništ nē zato, te stvari su ne za toliko pogibeljne, ako nje nitko nebanjuje, nego ako njih ima više skupa, bi lahko i proti meni stale. Osim toga i indianci su se navadni tamo klatiti. Komaj da odide Brochfield, plebanuš, si da konja zasedlati, ide vu cirkvu po svetu hoštiju a konj ga komaj čeka s koptum po zemlji udarajući.

»Revolvera takaj sobum vzemem, govori nadalje plebanuš, na konja se hiti, a konj pako se nazad ogledne, kak da bi hotel pitati, jeli je jako silno.

»Kak navadno, dal sam njemu malo grudicu cukora za razmet, da zašto to biva i nese mene s hitrimi koraki ova plemenita stvar.«

»Na polju su ravno onda poljodeljavci

svoje delo zveršavali, kad mene v pamet vzemeju, doli pokleknu, ja pako njih blagoslovil jesem s presvetim telom Kristuševom.«

Za pol vure dojdūći vu šumu a moj konj nemiran počne bivati, fercati, herzati svojom glavom simo, tamo mahati i najedenput postati na znamenje toga, da to grabiljiva stvar negdi okolo mene mora se zadržavati. I zbilja 2 parduci pred mene stajenje. Vu toj pogibelji svetu hoštiju primem vu levu ruku, revolvera pako vu desnu te nećemerne stvari uvek imele su oči vu mene vuperte, da pače i to su verno gledale, kad sam navinul svoje oružje, tak se mi činilo, da su vu tom mišljenju, da ja nek počnem proti njim boja, a ja siromak ves tvrđi od straha, niti genul se nisam, niti pako streliti ni ufal, ar ako strelim, pak kugla ne pogodi, iz konjom skupa smrti moram vu ruke pasti. Na pokon odlučil sam, ako mene ove stvari budu napale, onda budem obsiljen strelati, nego hvala višnjemu Bogu, ne mi bilo potrebno, ar te grozovite stvari strašnim rućanjem, kak de bi se bile mene prebojale, odišle su od mene vu šumu, ja pako premišlavati počnem, Bog zna, jeli najdem betežnicu živuću.«

Vu Mexiki ni dosta samo dober svećenik da mora biti, nego potrebno je takaj, da i dober jašec bude, ar tamo marofi jeden od drugoga od varaša do 5—10 mil. daleko ležiju, zato jednoga na smrtnoj postelji ležećega betežnika od toga visi svećenička po-

i tak nam plod povekša. Za tem vapno, sve kiseline vu zemlji oslabi, ilovaču lezesom dne, od vapna nju je bolje moči obdelavati, jer je raha, vnogo nepriateljah biljine unisti a detelica pak od vapna neizmerno lépo raste.

Za gnojenje sa vapnom najvišeokrat zežgano vapno ili pak iz cukorove fabrike preostatke hasnujeju.

Vapno je samo vu suhim vrémenu slobodno posipati po zemlji i taki doli pobraniti, ili pak plitvo podarati. Na mokru zemlju vu mokrim vrémenu je né dobro posipavati vapno, jer se onda nezmeša dobro. Ako posipanje sa mašinom vršimo onda prije prerešetamo vapno.

Vapno je jako dobro pod okopavne biljine i pod krme, ali pod jesensko žito i pod repico né. Jedno pognojenje sa vapnom 4—6 ljetah zdrži, i ako poleg toga još dobro gnojimo sa delanim guojom ili sa stalnim, tak bude hasen jako veliki.

F.

Spomenik Zrinyiev.

Vu denešnjim broju izkažemo dare, koji su iz daleka, i to: iz Nagyvárad a iz Temesvarске varmegije poslani. Dobili smo na dalje od jednoga negdašnjega medjimurskoga zemeljskoga gospodina, koj je svoje imanje vu Dráva-Csányu imel.

Svim darovnikom se ovdí lépo zahvaljujemo vu ime spomenika Zrinyia.

Četerdeseti izkaz.

Dr. Vučkics Gyula plebanuš	
Nagyvárad	5 k.
Krüger Viktor ravnatelj Nagyárad	1 k.
Dr. Krüger Aladár	2 k. 30 f.
Juricskay Barna	1 k.
Vidovits Gyula	40 f.
Berkovics Bertalan	30 f.
Kiss Elemér szmartartov Tibis	2 k.
Korossy Ferencz	2 k.

Jakabffy Aladár	Mászlak	1 k.
Kuti János	>	1 k.
Wavronsek Rezső	Fibis	1 k.
Pópa József	>	1 k.
Olajos József	Mászlak	1 k.
Bogdán Miklós tistartov Novi-Marof		3 k.
Abonyi Károly professor Csáktornya		4 k.

Ukupno 26 k. 00 f.
Izkaz prošloga broja 2455 k. 51 f.
Sveskupa 2481 k. 51 f.

Četerdeset i prvi izkaz bude sledil vu sledećim broju naših novin.

KAJ JE NOVOGA?

—*Prosimo naše poštuване predplatnike, naj nam vu novim fertalju predplatne zaostatke čim predi pošleju i predplate ponoviju.*

Srečno novo leto!

Svim našim poštuvanim čitateljem, predplatnikom i suradnikom želimo srečno, novo leto! Želimo zdravje, mir, blagoslov božji svakoj hiži i svakoj familiji!

Grublješćina kućšov.

Poznamo bebeltjivost filarkah i kletvu huszarov. Poleg ovih se čisto lahko more računati grubijanščina kućšov i proklinjanje, koje vu tem samo cigani prestigavaju.

Svigli su je takove fajte ljudi, po celoj zemlji. Nije bilo zdavnja, da je pariski redarski glavar odredil, da oni kućšoi, koji tak proklinjaju, se moraju sa 10 franki penez kaštigati.

I primas bi jako bilo potrebno, da bi takove naredbe stupile vu život. Morti bi tak bilo moguće, da bi i primas oni kućšoi, koji tuliko proklinjaju, se odevćih od nećistih rećih, koje njim čez vustah vun dojdeju.

Nije moći tajiti, da takovi kućšoi navek bolje kuneju, koji žganicu pijeju, te bolje pretersiju konje, kak je potrebno. Dobro bi bilo, ako bi se odredilo takove jako strogo držati, ili pak takovim prepovedati, da bi slobodno kućšoi bili.

Na putu se svigli sretaju čopori dece sa takovimi nećistih vustah kućšoi. Mi je vu školi na pobožnost vućimo, a kak tu vun dojdeju, tu kletvu čujeju. Huda navada se bolje prime na čoveka, kak dobra. Ova deca se najviše vu takvih mestah navćuju kletve i budu bezbožni. Dobro bi bilo to vratiti!

Iz Rackaniže.

Iz Rackaniže nam pišeju, da tam Tihanyi Lajos ors. navučitelj navćil je vekšu decu na betlehemske popévke, pak su hodili po hizah s betlehemom. Čujemo, da se je ljudem to dopadalo. Vu Preloku pak je Vogrincics Nándor ors. navučitelj navćil decu na ovu lépu starinsku cirkvenu igru, pak je vu preločkoj kasino (társaskör) pokazal betlehemsku pastirsku igru i betlehemske pastirske pšeme. Siromaška deca su si ovdí 75 korun na čizme priskrbeli.

Vu pogibelji jeden kardinal.

Iz Rima nam pišeju, da kada je Giani od Livorne Kardinal na božićne svetke pri službi božjoj celebriral na naglom skoći kol-taru jeden človek, prime kardinala, i počel ga gutiti. Prije nek bi se vekša nesreća pripetila, prijeli su zloćinca i prepredili su njemu zlu nakanu Istina, da je poljeg toga vu cirky velika buna nastala, ali hvala Bogo bez svake vekše pogibeli je prestala.

Protuletje vu zimi.

Prošastnoga leta na koncu dec pod bezlistnatoj šumi fiolice cveteju. Roših nastala je zimska nevolja, a po kih vertih pako drugoč cvete i katroža. Di je počne se zeleniti i s protuletnom duho razprežirati zrak. Ovo novo priprećenje ne koji ljudi veseli, ali poljodjelavce ovo zvun-

moć, ako on zna dobro jahati.

»Stare pogibelji jesam se rešil, a sad opet dojde nova na mesto. Moj jahač od nagloga bežanja ves moker postane, iz nenađa dojdem do jednoga potoka, kroz kojega mosta-ni brvi bilo nije; preko ovoga potoka pako moral sem bit iti, ako tak s mućenim jahačom preko mrzle vode priplivam mi tam pogine, nego kaj sam bil čineći, vu potok zajašem i sretno prek prephvamo.

Vu takovom položaju, da se ta plemenita stvar opel izvrući, za dobro jesam mislil opet s naglimi korakami našemu putu za dosta vućinili, ali siromaka od prehladjenje ostavi njega moći, samo polahkimi korakami mogel je dalje iti. Tak sam došel na jeden brežuljak, iz kojega je već bilo videti Brockfield marota. Ali žalibože još trebalo je tomu 2 mile dok se do njega dojde. Na putu jeden drugi jašac proti meni ide i s rupcom maše. Sad me strah obide misleći, da zabadava ves moj trud, valda je već umerla siromaška žena, bez da bi delnica postala bila moje utiehe. Ovo žalostno moje misljenje na radost oberne onoga gospona sluga, kad s velikim glasom proti meni za kri-ći neg se pašćiju gospon plébanuš.

Kak da bi i moj jahač bil razmel reći, skup pobere svoju zadnju jakost. Dobru gospu sam još vu življenju našel, kad me bila zaglednula, od veselja k sebi dojde, spovedala se razumno, pričestila dostojanstveno i onda je preminula vu miru.

Siromaški njezin tuvaruš se je žuhko plakal za nju, hvaljuju dvajući gosponu Bogu, hvalil je takaj i meni, da njegova tuvarušica ni morala bez svetih sakramentumov preminuti iz ovoga sveta.

Nego mesto mojega dobrog jahača morat sam si ovoga gospona stali drugoga zeb-rati, da tam mogel domoni dojti. Ar se je ov plemeniti jahač vu dvoru doli hitil, i više ni stal gori.

Zgubljeno dēte.

Znamenite okolnosti su siljile Lefevre gospa dara, jednoga francuskoga poljodjelavca, da svoju domovinu ostavi. Vu severnoj strani Amerike se je nastanil. Tu je jednoga velikoga fundamenta kupil, kojega on sa svojim delom del mogućim za stanovati. Više decal je imel, med njimi najmlajši četiri ljetah star Derik, kojega su roditelji najbolje ljubili. Pripetilo se je, da je dečec jendenkrat né došel redovito k obedu. Mislili su si roditelji, da je zasigurno pri susedu. Iskali su ga, ali su ga né mogli najti. Preiskali su celu okolicu, već je i sunce doli otišlo i na krić zalujućih roditeljah je samo odglas dal odgovor te rucanje divjih živinah, koje je sada jezeropul strašnešim se vidlo, kak drugda. Dok je Lefevre sa celom familijom najljubežneše si dēte iskal i či se duže bolje zgubavljal ufanje, da bude dēte našel mu je k hiži jeden divjak došel. Teversina — tak su zvali divjega čoveka — je

poznati bil već pri Lefevreu, tu je znal strelnjih živinah kože ostaviti. Jer pak je sada samo jedno staru ženu našel doma, je od ove pital, da kaj se je pripetilo. Kad je čul nesreću taki je zapovedal staroj ženi, da naj da vu rog tuliti, kaj gazda dimo dojde. On tak je rekel — bude našel dēte zasigurno.

Na glasa trobentanja je bez duske bežal dimo gazda, i mislil je, da je dēte već doma: »Još néga tu — rekel je divjak na pitanja — ali prosim te, daj meni na hitrom malo-g dečeca one cipele i štrumpfe, koje je zadnjiput nosilo i ja ti obećam, da ti dēte nazad donesem». Lefevre od kraja nije hotel, ali divjak nije pustil. Kak su anda cipele i štrumpfe vu rukah divjaka bile, je on podržal ove pod nos svojega psa, da nje podehne. Zatam pak je okoto vodil psa okolo hize dok je ov né počel skamuckati. Iz toga je znal, da je pes na tragu deteta. Sve bolje i bolje je bežal pes po putu otišel je vu šumu i za pol vure je nazad došel k gazdi tak se je veselil pes, da je svaki mogel misliti, kaj je dēte našel. Ali jeli je živo ili mrtvo? Oh sada te pitaaju trgauj srčca roditeljah i moremo si misliti, da su te miseli je još bolje mućile kak prveše. Ali Teversina je žurno išel za psom — i drugi kak su mogli — i našel je dēte vu jednim grmu pod jednim drevu. Tam je ležal dečec, onemožen od bežanja i vrućine, bolje je k mrtvom bil spodoben, kak k živomu. Dečec je najme vu šumu se ufal iti, ali tu je zablun-

redno dogodjenje s žalostjom napunjava. Iz Temes Rékaša, to je pako vu našem orsagu, nam pišeju ove novine, ar ondašnji ljudi su žalostnim posledicam podverženi za dođuće ljeto; ar nastane poslje zima, pak zelene batke drevja vse na nikaj opravi.

Krvnati božič.

Strahovito krvi prolevanje je zrokuval jeden prosti težak vu Felső-Elsasu na božičnu noć. Vu kerčmi su se posvadili, naglova srdca Dringler prime, sekiru s kojum svojemu pajdašu glavu na dvoje razkoli, drugomu pako s jednim kamenom na glavi smrtni vudarac zrokuje. Samomu sebi pako vu zube metne dinamita, kojega je bil vužgal. Naravski, ovo dugovanje je jako pogibeljno, pak mu je njegovo celo telo na jezero strani raztrgalo, i daleko od toga mesta razneslo.

Kinča iščući.

Bálint Mati i Domokos Zsigmond iz tak zvanoga sela na Macsóna čudnoviti posel odsudili se jesu. Ova dva posilnim načinom bi bili rado bogati postali, pak baš na božičnu noć odlučili su svoju sreću postići, ar čuli jesu, da tak zvani svečari pokazeju onda, gde su kinči zakopani. Bálint i Domokos na božičnu noć odpravili se jesu na križoputje i odućni su počeli iti za nekakvom svetlostjom, koja je nje pelala do jedne šume. Ovdí ovi dva ljudi počeli su tam kopati, vez da bi vu pamet vzeli pogibelj, koja se im grozila bila. Doklam su ova dva svojsilnoga posla zvršavali, iz nenada dojz šume dva vuki, koje su stopram onamet vzeli, kad su nje obkolili i ručeli. Za malo vréme su se ovi dva i branili proti tim divnjim zvěríd straha su frisko odnemogli, na Zsigu skoči jeden vuk, za njim taugi, doklam su ovi dva vuki Domo-rancierali, sreća je poslužila Bálintu,

da je mogel odućni odbežati i življenje svoje osloboditi. Domokoša familia se jako tuguje za njega, koj je tak nesretnom smrtnjom mor-al iz ovoga sveta preminuti.

Otač si je streljil.

Vnogokrat je nabuhal svoju ženu Páncsics bogati gazda iz Felső-Szent-Ivány obćine. Prošloga meseca 30-ga nju je takaj nabuhal. Nesrećna žena se je zato pritužila svojemu sinu Páncsics Jánosu. Sin je počel oću pohitavati, zakaj hantuje mater i reć po reći, pak su se posvadili. Med natezanjem je Páncsics János doli zgrabil iz sténe pušku pak je trikrat streljil na čoveka. Kuglje su vu glavu otač isle i vmorile ga.

Stekil pes.

Vu Rónaszék varašu je strašen uzne-mir učinil na Božič jeden stekli pes, koj je drkal po varašu. Pes je više živinah, med njimi i jednoga bika vgrizel, a zatem pak je dalje bežal, pri solnih rudah je jednoga te-žaka i jednu malu pucku vgrizel. Samo jako težko su mogli zaklati psa. Vgriznjene su vu Budapeštu vu Pasteur-špital odpejali.

Smrt na lovu.

Vu Nagy-Varsányu se je velika nesreća pripetila. Prošlog meseca 27-ga su veliku vadasi-ju držali tam. Na ovoj vadasi-ji je bil i Erdőhegyi Ferencz jurista, vu kojega ruki se je puška iznela, da sprožila i nesrećnoga mla-dića tak ornila, da je za nekoju vuru vumrl.

Smrt pod cugom.

Med Orsovom i Karáusebom je snel-cug zgazil jednoga gospodskoga čoveka. Pis-ma koju su pri njem našli, kažeju, da se nesrećni čovek Kacsuk Vazul zove i trgo-vec je. Misliju, da je nesrećni čovek si sam hotel napraviti konec životu, pak se je zato pod cug hitil.

tohom. Zatem pak je za uke prijel divjaka i rekel je: »Gledite susedi i braća, to je moj brat! Deteta mojega ime, koje je do sada nosilo naj bude pozabljeno, Teversina to naj bude njegovo ime, jet tak zovuju njegovoga osloboditelja mojega brata.

Svi su se raduvali tomu. Ali dok bi se bili svi spominali, za toga je divjak sa pipom vu zubah je mirno sedel i nemo je gledal pred se, kak je to već navada divjakom, kada se pripravljaju, da govori držuju.

Kad se je već dosta premisli, je potvr-dil reći gazde i za tem je sledeće rekel: »Brat moj, ja sam nikaj ne napravil za te, kaj ti nebi zame napravil, Božja volja je bila, da sem još za vremena došel vu hižu tvoju, te sam ti pomogel. Ti si srećen, i ja sam srećen, ti se veselíš, ja takaj! Ako blizu naših šatorov doješ vu drugi šator naj dojt, kak vu moj, moje mesto je tvoje, na mojoj medvedskoj kući budeš spal, poleg tvojeja brata Teversine.«

Od ovoga vremena je Derik svojega osloboditelja ime nosil, te kad je ov vumrl, tam je išel na njegov stan i njegovu jednu dete, koje se je takaj Teversina zval, je za brata svojega imenuval.

Zahvale ovaj savez je još dugo držal i vnogoput je došel tam mladi divjak, kad je onud vadasil k njegovom bratu. Nigdar su tak ne ostavili jeden drugoga, kaj nebi dare dali jeden drugomu. I divjak je svigdar, dal dara, kak se već od jednoga divjaki prostoji.

Poplava.

Vu novembru je takva poplava bila vu Marmarosu, da je i poleg Visk obćine mosta odnesla, kojega su delali. Sada, jer je jako toplo vréme, i jer vno go dežda ide pak onda na bregah se i snég tali, to tak jako podigavije vodu, da ako bude duže takvo vréme, bude opet velika poplava.

Milliona je herbal.

Jeden peštanski sin, koj je sada vu Ameriki i Zitterbart Károly se zove. je pol tri millione korun herbal od jedne svoje rodbine. Ali ovaj Zitterbart je sada betežen i vu Chikago varaša špitalu leži, te more biti, da bude vumrl, pak tak onda ova velika herbi-ja bude na njegovu ženu spala i na četiri ljeta staroga njegovoga sina.

Vu reštu su ga pozabili.

Na sam Božič su vu Frankfurtu prijeli jednoga pošarskoga tajnika sina i rotili su ga, a zatem pak su ga vu rešt zaprili, gde su se spozabili iz njega. Samo na staru ljetu su vzeli vpamet, kaj su ga nutri pozabili. Kak su ga našli, je na pol mrtev bil. Iztra-ga podignjena, da, čija je falanga zbog pozabljenja.

Samoubojnik plebanuš.

Vu Strassburgu se je prošloga meseca 27-ga Haslauer Antal 41 ljetu star plebanuš vu vodu skočil i vtopil se je. Da zakaj je to napravil se nezna.

Vladari i coprija.

Jedne englezke novine sledeće stvari pišeju. Portugalski kralj je jako praktični čovek i nikaj neveruje vu copriji. Don Carlos je takaj spameten čovek čeli tjeđen, ... zvun petka! Vu petku je najme navék hude volje i boji se kakvo gud delo započeti. Jednokrat, kada je vu Englezkoj bil, je moral govor držati v petek. Med tem je pogledal na jeden porcelanski črep vu kojem je cvet-je bilo, i ovo je vu onom hipu doli opalo na glavu jednoga lorda.

— Znal sam — rekel je Don Carlos — da se svikak denes mora nekaj pripetiti jer je denes petek.

Sadašnja valeska herceginja je takaj takva, kaj rada veruje vu praznovoru. Jednokrat je potrla jedno zrcalo. pak je zato čeli den strah nju bilo. Drugi dan je žalostno išla k svojemu mužu i rekla:

— Včera sam potrla jedno zrcalo, sam znala, da mi to hudo znamenuje i rihtig denes-vu jutro mi je jedna mačka vcrkla! ...

Pak akoprem herceg neljubi mačke, je ipak zato tak činil, kak da bi se zaljival za mačku. Drugi dan je on pital herceginju:

— Kuliko je mački vcrklo denes jutro? — Niti jedna! — rekla je začudjeno herceginja.

— Samo zato pitam, jer sam včera iz svoje volje potrl četiri zrcala.

Kada je Vilmos nemški cesar na lovu bil vu Englezkim pri Cambridgskim hercegu, je jedenkrat sraka letela ober njega. Cesar se je prama hercegu obrnul i rekel je:

— Neverujem istina copriju, ali zato sam ne rad, ako ove ptice ober mene létaju.

— Znaju Veličanstvo, kaj znamenuje to? pital ga je herceg. — Jedna sraka znamenuje žalost, dvě veselje, tri gostuvanje, četiri pak porod. Sada naj paziju, kaj budu još tri videli.

— I ako budem sveskupa pet videl, kaj znamenuje to? — pital je cesar.

— To ... to znamenuje dvojeke! ... odgovoril je po malim mišljenju herceg.

a, zabada v je iskal put dimo, sve je više više zabludil med drevje.

Teversina je gori prijel dete, pak je k roditeljem bežal s njim, a veren pes pak je veselo skakal kraj njega. Mislite si samo sreću roditeljah, koja njih je postigla, kada su vidli, da njim dete već zdalka pruži rukice. Niti nisu znali, kak bi počeli ili kak bi savršili govor. S pes je dobil svoj del, ali on, kak da bi ga sram bilo, da mu tuliko zahvalujuju, se je po noge gazdove skril.

Kak je glas počil, da najjedno dete još živi, susedi, samo da nisu vun porniuli Lefevre gazdu iz njegove hiže tuliko njih ga došlo, jer su Lefevre familiju radi imali i poštuvali vu celoj okolici. Tak je držalo to celo noć, kak da bi kakov veliki svetek bil, tak su zdržali Lefevreovi svakoga. Samo Lefevre gazde žena se nije stala gori, jer je vu naručaju držala malo dete. A dober divji čovek pak se je vu onduškal vu skedenj njemu je veliki krič i vno go zahvalivanje ne dobro opalo i samo, kad su po niega dosli je išel opet vu hižu. Sada ga je Lefevre gazda obinjl i imenuval ga je svojim bratom po navadi divjih ljudah.

»Ako budeš već stari — rekel je — i ne budeš već mogel dostići zvěr, onda dojt sem, šatora budem sagradil za te, i vu njem poleg svoje volje moreš živeti, kaj bude ti treba, to ti ja dam. Ako bi zbog žalosti gda suze moral točiti, ja očem nje doli zbrisati, kak si ti moje zbrisal. I tvojeja vernoga psa budem zdržal ja, ako već ostari, hranu, stan, budem mu ja dal, ako već nemre hoditi za

a Gbona árak. — Cienna žitka.

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	kor. érték
Buza	Pšenica	15.50 —
Zab	Zob	14.00 —
Rozs	Hzr	12.00 —
Kukoricza uj	Kuruza nova	10.60 —
» » ó	» stara	00.00 —
Árpa	Ječmen	12.00 —
Fehér bab uj	Grah beli	13.00 —
Sárga » »	» žuti	09.60 —
Vegyes » »	» zméšan	09.60 —
Lenmag	Len	25.00 —
Bükköny	Grahorka	14.00 —

Odgovorni urednik

MARGITAI JOZSEF.

Hirdetmény.

Alulírott vendéglősnek Mura-Szt.-Márton mellett Ormos községben útmelletti kitünő forgalmu

korcsma üzlete,

mely ennek és *szatócs üzletnek* igen alkalmas, ezekhez szükségesekekkel felszerelve örök áron azonnal eladó.

Vevők a tulajdonossal bármikor érintkezhetnek.

Prenner József

korcsmáros.

613 3-4

Eladó részvények!

3 darab alsó-muraközi takarékpénztári részvény (Perlak) eladó.

Czim a kiadóhivatalban

901. V. 431/2. sz.

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági kiküldött az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a perlaki kir. járásbírósg 1901. V. 431/1. sz. végzése következtében dr. Kemény Fülöp ügyvéd által képviselt Lustig és Hänslér bécsi kereskedő cég javára Kunej Márton és neje Kunej Mária alsó-domborui lakosok ellen 1557 k. 33 fill. s jár. erejéig 1901. évi december hó 11-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 630 k. 20 fillérré becstült következő ingóságok, a. m.: az üzleti helyiségben levő talp- és bór-árúk, az üzlethez tartozó felszerelvényekkel, konyha- és szoba-butorok és ágyneműk nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a perlaki kir. járásbírósg 1901. évi V. 431/1. szamu végzése folytán 1557 kor. 33 fill., ennek 1901. évi november hó 30. napjától járó 6% kamatai, 9 k. 32 fill., és eddig össze-sen 115 kor. 60 fill.-ben bírótilag már megállapított költségek erejéig a helyszínen vagyis Alsó-Domboron alperes lakásán leendő eszközzésére

1902. évi január hó 7. napjának d. e. 9 órája

határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében keszpenzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és föllefoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. § értelmében ezek javára is elrendeltetik. 620

Kelt Perlakon, 1901. december 24-én

Zdelár József,

bírósgai kiküldött.

Egy jó erkölcsű fiú

tanulóul

felvétetik

Fischel Fülöp (Strausz Sándor) könyvnyomdájában

Csáktornyán.

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomásá adni, hogy a városház épületben levő Bosnyákovic

borbély és fodrász üzletet

a mai napon átvettem és azt ujonnan, korszerűleg dezttem. A legelőzékenyebb étegpontosabb kiszolgálá biztosítva, kérem a n. é. közönséget, engem b. párt. sával támogatni kegyeskedjen.

Kiváló tisztelettel

Horváth János

fodrász.

Tulajdonomat képező kis-stefanczi

Korcsmaépület

általam bármikor bérbeadatik esetleg oda egy csapos felfogadtatik.

Bövebben értekezhetni alulírottнал.

Becsay Albert

csáktornyai lakos.

Vu malim-stefancu pod momum olastitnu stoječi

krčmarska zidanica

se, da goder na renda daje, ili pak ta jeden čaplar se gori zeme.

Više od toga pri podpisanomu.

Becsay Albert

čakovečki stanovnik.

Szőlőoltványok

szokványminőségben.
A legkiválóbb 42 bor- és csemegefajokban fajtisztán, teljes jótállással.

Élőkerítés.

Gleditschia cseméték és magvak
Uradalmaknak, községeknek három évi törlesztésre is adatik.

Óriás tövis, igen gyorsan fejlődő sövénynövény. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül csekély kiadással, melyen nagyobb ember, de semmiféle állat, még az apró nyulak sem hatolhatnak át. Minden rendeléshez rajzokkal ellátott útítelési és kezelési utasítás mellékeltek. Ezer csemete elég 200 méterre. — Ára 6 frt.

Diócseméték.

Óriási jövendelmét biztosító voltánál fogva, ennek tenyésztése számos gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Színes fényomatú főárjegyzék ingyen és bérmentve küldetik minden rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegyzéken kívül még egy olyan könyvet kap ezzel, ki azt címére ingyen és bérmentve küldeni kéri, mely nincsen az a ház, vagy család, a hol annak tartalmát haszonra ne fordítanák, városok, faluk, puszták, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Így még azoknak is igen érdekesen áll, kik rendelni semmit nem akarnak, mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek. Cím:

„Érmelléki első szőlőoltvány-telep”, Nagy Gábor, 579 10—20 Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid.

Mézsör-seprőpálinka eladás!

== Kitűnő minőségű ==

mézsör- seprőpálinka

egy és fél liter (egy pint) 2 kor.

== kapható: ==

Pecsornik Ottó

610 3-3 vendéglősnél

Csáktornyan.

Dobro kakvoču.

Žganicu iz

(gvircovi droždji)

jeden i pol liter (štućna flaša) po
2 korun.

== Dobiva se: ==

Pecsornik Ottó

krémaru vu

Čakovcu.

A Richter-féle Liniment. Caps. comp.

Horgony-Pain-Expeller

egy régi kipróbált háziser, a mely már több mint 31 év óta megbízható-bodrozó-felalkalmaztatik

lőszvényed, csuszal és meghűlésnél.

Intés. Silányabb anyagok miatt

bevasárlásokor óvatossak legyünk és csakis eredeti üvegtek

4-ből azokba a „Horgony”-vel fogadjunk el.

„Richter”-gyógyszertár fogadjunk el. — 80 Ft. 40 Ft. és 2 k.

árban a legtöbb gyógyszerárban kapható. Forgatár: Török

József gyógyszerésznél

Budapesten.

„Richter F. Ad. es tarsa.

csak az kár-advart szállítók.

Rudolstadt.

6740 tkv. 901.

Hirdetmény.

Majorlak (Békásd, Ormosd) község telekkönyve birtok szabályozás következtében átalakított és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX., az 1889. XXXVIII., és az 1891. XVI. t. cikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. t.-cikken szabályozott eljárás a telekgyűzőkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosított. — Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1.) Hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t.-cz. 15 17 §-ai alapján, ide érte e §-oknak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5 és 6 §-ában és az 1891. XXVI. t.-cz. 15 §-al, pontjában foglalt kiegészítéseit is, valamint az 1889. XXXVIII. t.-cz. 7 §-a és az 1891. XVI. t.-cz. 15 § b) pontja alapján eszközölt bejegyzések vagy az 1886. XXIX. t.-cz. 22-a alapján történt törlesek érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési keresetüket hat hónap alatt vagyis az **1902. évi július hó 15-ik** napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett hátrányára nem szolgálhat.

2.) Hogy mindazok, a kik az 1886. XXIX. t.-cz. 16 és 18 §-ainak eseteiben ide érte az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5 és 6 §-ában foglalt kiegészítéseit is, a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **1902. évi július hó 15-ik** napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog.

3.) Hogy mindazok, a kik a telekkönyv átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nem különbben azok, a kik az 1 és 2 pontban körülírt eseteken kívül az 1892. XXIX. t.-cz szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogaikat bármely irányban sertei vélik, ide érte azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t.-cz. 16 §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, - e tekintetben felszólításukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis **1902. évi július hó 15-ik** napjáig bezárólag nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az átalakítások közbe jött téves bevezetésből származó bármennyű igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a telek, a kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszermind egyszerű másolatokat is csatoltak vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság.

Csáktornyan, 1901. évi december hó 17-én.

Deme Kálmán
kir. albiró.

623. 1—3